

ಶ್ರೀಜಿ

ಇರುವುದರಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿಂಚೆಂಬು. ಗುಮಾಸುರೋ ಅಥವಾ ಇತರೆ ಸಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮ್ಹ್ಯಾಲಿರ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಬಿಡುಬೀಳಾದ ಹುಡುಗರಲ್ಲ ಅಂತ ತಾವೇ ಗೆರೆ ಹಾಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮನ್ನ ತೋರಿಸಿ ಅಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಪೋಲೀ ಹುಡುಗ್ನ ಸಾರ್... ನಾವು ಹಂಗಲ್ಲ, ಅಂತ ನಮ್ಮಿಂದ ದಿಸ್ತೇನ್ಸ್ ಮೆಂಟೆನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊಟ್ಟೆಯೋಳಿಗಿನ ಗ್ರಾಹಿಗೆ ಯಾವ ಭೇದ? ಇವರಿಗೆ ಬರುವುದೇ

ಅವರಿಗೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರು ಬಿಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಾನ ಹರಾಚಾಗುತ್ತೇ ಅಂತ ಬಿಡದೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮ ಗುಣ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಗುಣವಂತನೇ. ಕ್ಲಾಸು ರಾಮಿನಲ್ಲಿಂದ ಒಕ್ಕೆಯ ಇಮೇಜು ಮೆಂಚೆನು ಮಾಡಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಈ ಹಾಳು ಗ್ರಾಸು ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ? ಟಿಫಿನೆಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಉಳಿದ್ದನ್ನೇ